

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864421, za ktorú koná advokát a konateľ doc. JUDR. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnému **P. P.**, bývajúcemu v T., zastúpenému opatrovníčkou Mgr. Ludmilou Báľentovou, pracovníčkou Okresného súdu Topoľčany, **o vymoženie 378,41 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8 Er 314/2003, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 27. marca 2013 sp. zn. 26 CoE/37/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 27. marca 2013 sp. zn. 26CoE/37/2013 **o d m i e t a .**

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 27. marca 2013 sp. zn. 26CoE/37/2013 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 21. decembra 2012 č. k. 8Er/314/2003-48 vyhlásil exekúciu za neprípustnú (I.), exekúciu zastavil (II.), zamietol návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora (III.), oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie(IV.) a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania (V.).

Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 27. marca 2013 sp. zn. 26CoE/37/2013 odvolanie oprávnenej podané proti uzneseniu exekučného súdu odmietol. Rozhodol tak z dôvodu, že oprávnená podala odvolanie oneskorene.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu oprávnená podala dovolanie a aj odvolanie. Dovolanie odôvodnila tým, súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky. Odvolanie oprávnená odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a je nepreskúmateľné. Žiadala odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť Krajskému súdu v Nitre na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej treba odmietnuť a konanie o jej odvolaní zastaviť.

Z dovolania oprávnenej (č.l. 75 až 80 spisu) je nepochybné, že je koncipované tak, ako dovolanie, ktoré smeruje, tak ako v iných jej exekučných veciach, proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie exekučného súdu o vyhlásení exekúcie za neprípustné a o jej zastavení (oprávnená v prvom odseku svojho dovolania uvádza, že podáva dovolanie proti uzneseniu, ktorým Krajský súd v Nitre „rozhodol tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu Topoľčany z 21. decembra 2012 č.k. 8Er/314/2003-48“). Odvolací

súd ale oprávnenou uvádzaným spôsobom nerozhodol; dovolaním napadnutým uznesením odmietol odvolanie oprávnenej ako oneskorene podané.

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napadá, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha (§ 241 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

Ustanovenia § 209 a § 213 ods. 2 platia primerane (§ 241 ods. 3 O.s.p.).

Súd prvého stupňa vyzve toho, kto podal dovolanie, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné dovolanie alebo dovolanie, ktoré neobsahuje náležitosti podľa odseku 1, v určenej lehote doplnil alebo opravil. Ak sa aj napriek výzve súdu v lehote desiatich dní dovolanie neopraví alebo nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu (§ 241 ods. 4 O.s.p.).

Ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne (§ 243b ods. 5, prvá veta O.s.p.).

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1 (§ 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p.).

Súd prvého stupňa na základe pokynu dovolacieho súdu najprv listom z 10. júla 2013 (č.l. 95 spisu), ktorý oprávnená prevzala 12. júla 2013, a potom uznesením zo 16. mája 2014 č.k. 8Er/314/2003-108, ktoré bolo doručené oprávnenej 30. mája 2014, vyzval oprávnenú na odstránenie väd dovolania. Oprávnená v súdom prvého stupňa určenej lehote, ba ani do rozhodnutia dovolacieho súdu, na výzvy súdu nereagoval, vady svojho mimoriadneho opravného prostriedku neodstránila.

Dovolací súd majúci na zreteli vyššie uvedené zistenia nepochybne vyplývajúce z obsahu spisu súdu prvého stupňa dovolanie oprávnenej odmietol, pretože nemá potrebné zákonom požadované náležitosti (§ 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p.).

Pokiaľ oprávnená napadla uznesenie odvolacieho súdu aj odvolaním, dovolací súd poznamenáva, že oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už účastníčkou konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých – tak, ako aj v tomto prípade, podala odvolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu; najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 7 ECdo 250/2013, 7 ECdo 255/2013, 7 ECdo 165/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Co 7/2013) s tým, že odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa a najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 10 ods. 1 a 2 O.s.p.). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými. K spôsobu rozhodnutia o odvolaní oprávnenej dovolací súd tiež poznamenáva, že pre konanie o tomto opravnom prostriedku naostatok chýbajú aj iné procesné podmienky: samotné odvolaním napadnuté rozhodnutie. Z obsahu odvolania vyplýva, je koncipované tak, ako odvolanie, ktoré smeruje (tak ako v iných jej exekučných veciach) proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý jej návrh na prerušenie konania (oprávnená v prvom odseku svojho odvolania uvádza, že podáva tento opravný prostriedok proti uzneseniu, ktorým Krajský súd v Nitre „rozhodol tak, že zamietol návrh prerušenie konania“). Odvolací súd ale oprávnenu uvádzaným spôsobom nerozhodol; odvolaním napadnutým uznesením (len) odmietol odvolanie oprávnenej ako oneskorene podané.

Pokiaľ oprávnená navrhla dovolacie konanie prerušil, dovolací súd pripomína, že k obdobnému návrhu oprávnenej sa už vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia 7 ECdo 146/2013, 7 ECdo 152/2013, 7 ECdo 32/2013, 3 Co 44/2013, 3 ECdo 76/2013, 3 Cdo 34/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1

písm. c/ O.s.p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania.

V danom prípade išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka, Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. januára 2015

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová